

3) rozwiązania, o których mowa w pkt 2 powinny być podane do wiadomości jednostki nadrzędnej przedsiębiorstwa w ciągu 7 dni od daty zastosowania.

2. Jednostki nadrzędne powinny nadesłać im do wiadomości zawiadomienie o zastosowanych rozwiązaniach (ust. 1 pkt 3) rozpatrzyć w ciągu 3 dni od daty otrzymania i w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wydać przedsiębiorstwu stosowne polecenia. W przypadku gdy jednostka nadrzędna posiada wątpliwości co do słuszności rozwiązań przyjętych przez przedsiębiorstwo, obowiązana jest przedstawić je do rozpatrzenia jednost-

ce hierarchicznie nadrzędnej (w zasadzie departamentowi księgowości właściwego ministerstwa — urzędu centralnego). W przypadkach szczególnie wątpliwych, w przypadkach spornych oraz we wszystkich przypadkach stanowiących precedens i wymagających urzędowej wykładni ostateczną decyzję co do sposobu prawidłowego rozwiązania wyda Ministerstwo Finansów.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

852

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 9 lipca 1954 r.

w sprawie ujawniania i zagospodarowania zbędnych i ponadnormatywnych materiałów zaopatrzeniowych w przedsiębiorstwach państwowych i spółdzielczych nadzorowanych przez Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła.

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) i § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 6 lipca 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Drobnego i Rzemiosła uprawnień do wydawania przepisów o zagospodarowaniu zbędnych i ponadnormatywnych artykułów zaopatrzeniowych w państwowych i spółdzielczych jednostkach nadzorowanych przez Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła (Monitor Polski Nr A-67, poz. 850) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy zbędnych i ponadnormatywnych remanentów materiałów zaopatrzeniowych znajdujących się w dniu 15 sierpnia 1954 r. oraz bieżąco powstających w przedsiębiorstwach podporządkowanych zarządom przemysłu wchodzącym w skład Ministerstwa Przemysłu Drobnego i Rzemiosła, wojewódzkim zarządom przemysłu terenowego i przemysłu terenowego materiałów budowlanych oraz w spółdzielniach pracy zrzeszonych w centralach spółdzielni: Związek Spółdzielni Przemysłowych i Rzemieślniczych, Centrala Spółdzielni Inwalidów i Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego, zwanych dalej „zakładami produkcyjnymi”.

2. Przez remanenty zbędne rozumie się materiały, których zakład produkcyjny nie zużywa bieżąco na własne potrzeby.

3. Przez remanenty ponadnormatywne rozumie się ilość materiałów, które przekraczają zatwierdzoną normę zapasu maksymalnego, a w braku zatwierdzonej normy zapasu — ilość materiałów przekraczającą planowane zużycie w danym roku.

§ 2. Przepisy niniejszego zarządzenia nie dotyczą metali nieżelaznych oraz przedmiotów majątku trwałego, a w szczególności maszyn i urządzeń produkcyjnych, części do maszyn i urządzeń produkcyjnych, jak również nie naruszają przepisów o gospodarowaniu tymi artykułami.

§ 3. 1. Zakłady produkcyjne:

1) w terminie do dnia 25 sierpnia 1954 r. dokonają spisu posiadanych w dniu 15 sierpnia 1954 r. materiałów zbędnych i ponadnormatywnych,

2) w terminie do dnia 30 sierpnia 1954 r. zgłoszą materiały zbędne i ponadnormatywne do sprzedaży.

2. W odniesieniu do materiałów zbędnych i ponadnormatywnych powstających bieżąco zakłady produkcyjne postępują zgodnie z przepisami §§ 8—14 z tym że zgłaszanie do sprzedaży tych materiałów powinno odbywać się w terminie do dnia 20 każdego miesiąca na podstawie stanu materiałów na koniec poprzedniego miesiąca.

§ 4. 1. W celu wykonania zadań o których mowa w § 3 ust. 1, zakłady produkcyjne powinny wyznaczyć spośród pracowników zespół złożony co najmniej z trzech osób. W skład zespołu powinien wejść przedstawiciel komórki produkcyjnej, zaopatrzenia oraz przedstawiciel czynnika społecznego.

2. Zespół wybiera przewodniczącego.

3. Zespół orzeka większością głosów. W razie niemożności osiągnięcia większości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 5. Zespół zobowiązany jest:

- 1) ustalić normatywy zapasu dla poszczególnych grup materiałowych w braku zatwierdzonych norm,
- 2) dokonać przeglądu posiadanych zapasów materiałowych po uprzednim przeanalizowaniu planu produkcyjnego,
- 3) ustalić ilości materiałów ponadnormatywnych i materiałów zbędnych znajdujących się w posiadaniu zakładu produkcyjnego,
- 4) oznaczyć materiały ponadnormatywne i zbędne, które należy zmagazynować oddzielnie od materiałów przeznaczonych do zużycia, jeżeli to jest możliwe ze względu na pomieszczenie.

§ 6. 1. Z czynności, o których mowa w § 5, zespół sporządza protokół w 3 egzemplarzach.

2. W protokole należy wyodrębnić materiały ponadnormatywne i zbędne, podając ich nazwę, rodzaj i ilość.

3. Protokół podpisują wszyscy członkowie zespołu.

§ 7. 1. Przewodniczący zespołu przekazuje sporządzony protokół do zatwierdzenia kierownictwu zakładu (dyrektorowi przedsiębiorstwa, zarządcy spółdzielni).

2. Kierownictwo zakładu, po ewentualnym wniesieniu poprawek, zatwierdza protokół oraz przekazuje go jednostce bezpośrednio nadrzędnej.

3. Pracę zespołu uważa się za zakończoną z chwilą ujawnienia przez zakład produkcyjny wszystkich materiałów ponadnormatywnych i zbędnych.

§ 8. 1. Na podstawie zatwierdzonego protokołu (§ 7) kierownik komórki zaopatrzenia zakładu produkcyjnego sporządza w ciągu 3 dni zestawienie zbędnych i ponadnormatywnych materiałów według stanu na dzień 15 sierpnia 1954 r.

2. Zestawienie powstających bieżąco materiałów zbędnych i ponadnormatywnych (§ 3 ust. 2) sporządza kierownik komórki zaopatrzenia i przedstawia do zatwierdzenia kierownictwu zakładu.

3. W zestawieniu należy dokładnie podać oznaczenie materiałów zbędnych i ponadnormatywnych, a w szczególności:

- 1) nazwę i wyczerpującą charakterystykę materiałów (wymiar, gatunek i rodzaj), posługując się wykazem Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 29d materiałów do planowania zaopatrzenia,
- 2) pochodzenie materiału (poniemieckie, z dostaw reparacyjnych, importu, produkcji bieżącej itp.),
- 3) wartość użytkową,
- 4) dokładną ilość, w powszechnie stosowanej dla danego materiału jednostce miary.

§ 9. 1. Materiały zbędne i ponadnormatywne należy zgłosić do sprzedaży.

2. Zgłoszenie, z wyjątkiem zgłoszeń zakładów produkcyjnych podporządkowanych zarządom przemysłu, polega na przesłaniu 2 egzemplarzy zestawienia, sporządzonego w myśl § 8, do jednostki bezpośrednio nadrzędnej (wojewódzkiego zarządu przemysłu terenowego, wojewódzkiego zarządu przemysłu terenowego materiałów budowlanych, związku branżowego, wojewódzkiego związku spółdzielni, ekspozytury).

3. Zakłady produkcyjne podporządkowane zarządom przemysłu przesyłają zestawienia, o których mowa w ust. 2, do wydziału przemysłu prezydium właściwej terenowo wojewódzkiej rady narodowej. Kopię tego zestawienia należy przesać do wiadomości właściwego zarządu przemysłu.

4. Jedna kopia zestawienia z odnotowaną datą wysłania pozostaje w zakładzie produkcyjnym.

§ 10. 1. Samowolne używanie przez posiadacza materiału zgłoszonego do sprzedaży jednostce nadrzędnej jest zakazane.

2. Zużycie przez posiadacza materiału zgłoszonego do sprzedaży może nastąpić jedynie po wyrażeniu zgody przez jednostkę bezpośrednio nadrzędną.

§ 11. 1. Jednostki nadrzędne w terminie 15 dni po otrzymaniu zestawienia materiałów ponadnormatywnych i zbędnych obowiązane są wskazać nabywców tych materiałów spośród nadzorowanych przez siebie jednostek, potrzebujących ich do produkcji lub do wykonania usług.

2. Zakupiony surowiec nie może spowodować stanu ponadnormatywnego w zakładzie nabywcy i powinien być wliczony na poczet przydziałów.

§ 12. 1. Wojewódzkie zarządy przemysłu terenowego i przemysłu terenowego materiałów budowlanych oraz terenowe jednostki spółdzielcze obowiązane są do przesłania zestawień nie wykorzystanych w ramach własnej organizacji materiałów zbędnych i ponadnormatywnych, z wyjątkiem materiałów podanych w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia, do wydziału przemysłu prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Materiały podane w wykazie należy zgłosić do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Przemysłu Drobno-

§ 13. 1. Wydział przemysłu na podstawie otrzymanych zestawień powinien wskazać posiadaczowi nabywcę na zgłoszone materiały.

2. W celu wykonania przepisów ust. 1 wydziały przemysłu uprawnione są do podejmowania wszelkich środków zapewniających wyszukanie nabywcy na zgłoszone materiały, a w szczególności:

- 1) powiadomić o posiadanych remanentach do upłynnienia jednostki państwowego przemysłu drobnego i spółdzielczości pracy znajdujące się na terenie województwa,
- 2) powiadomić o posiadanych remanentach zakłady przemysłu kluczowego znajdujące się na terenie województwa,
- 3) materiały, które nie znajdują zastosowania w jednostkach wymienionych w pkt 1 i 2, należy zaoferować spółdzielczości pomocniczej.

§ 14. W odniesieniu do materiałów, które nie znajdują nabywców wśród zakładów produkcyjnych znajdujących się na terenie danego województwa, wydziały przemysłu wydadzą polecenie zaoferowania ich do sprzedaży właściwej rejonowej centrali handlowej, rejonowej zbiornicy złomu bądź zbiornicy odpadków użytkowych, stosownie do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 maja 1951 r. w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr A-46, poz. 602 z późniejszymi zmianami).

§ 15. Materiałami określonymi w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia dysponuje bezpośrednio Centralny Zarząd Zaopatrzenia Przemysłu Drobno-

§ 16. Jednostki bezpośrednio nadrzędne zakładów produkcyjnych obowiązane są dopilnować terminowego i prawidłowego wykonania zadań wynikających z niniejszego zarządzenia w zakresie upłynnienia zarówno posiadanych w dniu 15 sierpnia 1954 r., jak i bieżąco powstających remanentów materiałów zbędnych i ponadnormatywnych.

§ 17. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Drobno- i Rzemiosła z dnia 17 czerwca 1953 r. w sprawie zagospodarowania zbędnych materiałów zaopatrzeniowych w jednostkach spółdzielczych (Dz. Urz. MPD i Rz. Nr 16, poz. 90).

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Drobno- i Rzemiosła
w z. M. Olszewski

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Drobno- i Rzemiosła z dnia 9 lipca 1954 r. (poz. 852).

WYKAZ MATERIAŁÓW PONADNORMATYWNYCH I ZBĘDNYCH ZASTRZEŻONYCH DO DYSPOZYCJI CENTRALNEGO ZARZĄDU ZAOPATRZENIA PRZEMYSŁU DROBNEGO

1. surówka odlewnicza,	6. soda amoniakalna,
2. wytwory hutnicze,	7. kwas siarkowy,
w tym grupy: 23, 25, 28, 29, 30, 31, 42, 43, 54, 55,	8. siarczan niklu,
3. tarcica iglasta,	9. siarczan miedzi,
4. tarcica liściasta,	10. kauczuk naturalny,
5. sklejka,	11. mleczko kauczukowe.

853

ZARZĄDZENIE PREZESA PAŃSTWOWEJ KOMISJI CEN

z dnia 9 lipca 1954 r.

w sprawie zasad ustalania cen detalicznych oraz trybu postępowania przy składaniu wniosków o ustalenie cen detalicznych artykułów powszechnego użytku wytwarzanych w ramach produkcji ubocznej.

Na podstawie § 16 uchwały nr 352 Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uruchomienia oddziałów produkcji artykułów powszechnego użytku z odpadów w kluczowych przedsiębiorstwach gospodarki uśpołecznionej (Monitor Polski Nr A-59, poz. 791) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) — wydziały handlu, zwane dalej „wydziałami handlu PWRN”, do ustalania cen detalicznych artykułów powszechnego użytku wytwarzanych w ramach produkcji ubocznej.

§ 2. Wnioski o ustalenie ceny detalicznej artykułów powszechnego użytku wytwarzanych w ramach produkcji ubocznej składają przedstawiciele przemysłu łącznie z wzorami (próbkami) do wydziału handlu PWRN właściwego dla miejsca siedziby producenta.

§ 3. Przy ustalaniu cen detalicznych artykułów powszechnego użytku wytwarzanych w ramach produkcji ubocznej uwzględnia się następujące zasady:

- 1) ceny detaliczne artykułów powszechnego użytku identycznych co do gatunku, jakości i rodzaju z artykułami produkowanymi z surowców i materiałów pełnowartościowych powinny być ustalane w wysokości równej cenom artykułów wytwarzanych z pełnowartościowych surowców i materiałów;
- 2) ceny detaliczne artykułów powszechnego użytku nie posiadających swoich odpowiedników w produkcji przemysłu kluczowego powinny być ustalane w relacji do cen artykułów podobnych lub zbliżonych, z tym że poziom cen musi być zgodny z sytuacją rynkową tak aby nie dopuścić do powstawania nadmiernych remanentów bądź też spekulacji;
- 3) od zasad ustalania cen podanych w ust. 1 i 2 odstąpić można tylko w przypadku, gdy chodzi o artykuły wybitnie deficytowe na rynku. Wówczas można

ustalić ceny na poziomie wyższym od cen takich samych artykułów produkowanych przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego z pełnowartościowych surowców, lecz nie wyższym niż wynikający z kalkulacji producenta;

- 4) na identyczne artykuły powszechnego użytku niezależnie od zakładu produkcyjnego ustala się jedną cenę.

§ 4. 1. W decyzji ustalającej ceny detaliczne należy podawać obowiązujące dla danego artykułu rabaty: hurtowy i detaliczny.

2. Wydziały handlu PWRN przesyłają odpisy decyzji ustalających ceny detaliczne do wiadomości Państwowej Komisji Cen.

3. Za opiniowanie kalkulacji na artykuły powszechnego użytku nie pobiera się żadnych opłat.

4. Wydziały handlu PWRN prowadzą ewidencję ustalonych cen detalicznych z uwzględnieniem krótkiego opisu technicznego danego artykułu.

§ 5. 1. W rozliczeniach pomiędzy zakładami przemysłowymi a odbiorcą producent fakturuje towar po cenach detalicznych pomniejszonych o odpowiednie rabaty: dla detalu o rabat detaliczny,

dla hurtu o rabat detaliczny i hurtowy.

2. Oddziały zaopatrzenia robotniczego otrzymują towar po cenach detalicznych pomniejszonych o rabat detaliczny.

§ 6. Od decyzji wydziału handlu PWRN ustalającej ceny detaliczne przysługuje zakładowi produkcyjnemu odwołanie do Państwowej Komisji Cen za pośrednictwem wydziału handlu PWRN w ciągu 14 dni od dnia otrzymania decyzji.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1954 r.

Prezes Państwowej Komisji Cen: *J. Strumiński*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Posiednio ze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów Warszawa Bracka 20a w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-ekonomiczna pl. 3 Krzyży 12 kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów al. Gen. Świerczewskiego 127 w kasach Sądów Wojewódzkich w Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Rzeszowie, Stalino, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa al. Stalina 1/3.
Administracja — Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów Warszawa ul. Bracka 20a

Podręczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni ARcydensovej w Warszawie ul. Tamka 3

Zam. 1560 59.000 5-B 16127

Cena 1,00 zł